

عنوان مقاله:

تکیه و نقش‌های آن در زبان هورامی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان‌شناسی گویش‌های ایرانی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سیدمهدی سجادی - دانشجوی دکتری زبان‌شناسی همگانی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف از نگارش این مقاله بررسی جایگاه تکیه در طبقه واژه‌ها و نقش‌های آن در زبان هورامی، یکی از زبان‌های ایرانی نو شاخه شمال غربی، است. برای گردآوری داده‌ها، از ده گویشور بومی بی‌سواد این زبان در سنین بین 30 تا 80 سالگی از طریق مصاحبه در حدود پنج ساعت ثبت و ضبط داده‌ها انجام شده است. به علاوه، از شم زبانی نگارنده به عنوان گویشور بومی و منابع مکتوب در این زمینه به عنوان پیشینه پژوهش استفاده شده است. بررسی و تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که تکیه در این زبان تمایزدهنده و دارای سه نقش و کارکرد می‌باشد: 1. سبب تغییر معنی واژه می‌شود. 2. موجب تغییر مقوله دستوری واژه می‌گردد. 3. عامل شناسایی و تشخیص جنس دستوری در اسم‌ها و صفت‌های دارای نشانگرهای صوری یکسان است. جنس دستوری در اسم‌های مذکر و مؤنث مختوم به واکه‌های [a] و [i] و صفت‌های مذکر و مؤنث مختوم به واکه [a] از روی جایگاه تکیه قابل شناسایی است.

کلمات کلیدی:

زبان هورامی، تکیه، جنس دستوری، مقوله دستوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148172>

